

Tlač a informácie

Všeobecný súd Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 26/13
v Luxemburgu 7. marca 2013

Rozsudok vo veci T-370/11
Poľsko/Komisia

Rozhodnutie Komisie o bezodplatnom pridelovaní emisných kvót skleníkových plynov od roku 2013 je v súlade s právom Únie

Rozhodnutie nediskriminuje priemyselné zariadenia využívajúce uhlie ako palivo

Aby normotvorca Únie znížil emisie skleníkových plynov, prijal v roku 2003 smernicu¹ o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Únii. Podľa tejto smernice mala Komisia prijať vykonávacie opatrenia týkajúce sa harmonizácie bezodplatného pridelovania emisných kvót.

Komisia tak prijala v roku 2011 rozhodnutie², ktoré sa v podstate uplatňuje na bezodplatné pridelovanie emisných kvót pre stacionárne zariadenia vymedzené v smernici v obdobiach obchodovania od roku 2013. Komisia určila referenčné úrovne každého odvetvia a pododvetvia, pričom vychádzala z priemerného výkonu ich najúčinnjších zariadení počas rokov 2007 a 2008. Na základe týchto referenčných úrovní sa od roku 2013 vypočítava množstvo bezodplatne pridelovaných emisných kvót pre každé dotknuté zariadenie.

Keďže Poľsko sa domnievalo, že rozhodnutie Komisie je v rozpore tak so Zmluvou o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ), ako aj smernicou, podalo žalobu na Všeobecný súd Európskej únie.

Vo svojom dnešnom rozsudku Všeobecný súd po prvé konštatuje, že rozhodnutie predstavuje opatrenie na vykonanie smernice, pričom pokiaľ ide o túto smernicu, bola prijatá na základe ustanovení ZFEÚ týkajúcich sa **politiky životného prostredia**. V dôsledku toho Všeobecný súd zamietol žalobu Poľska v rozsahu, v akom tento členský štát spochybňuje zákonnosť rozhodnutia vo vzťahu k pravidlám ZFEÚ v oblasti **energetickej politiky**.

Všeobecný súd po druhé uviedol, že **Komisia neporušila zásadu rovnosti zaobchádzania, keď sa pri určení referenčných úrovní v súvislosti s výpočtom množstva emisných kvót, ktoré sa mali prideliť, rozhodla rovnako zaobchádzať so zariadeniami, ktoré sa nachádzajú v rozdielnych situáciách vyznačujúcich sa využívaním rozdielnych palív.**

V tejto súvislosti Všeobecný súd konštatuje, že rozlišovanie referenčných úrovní výrobkov³ podľa použitého paliva by nemalo za následok podnecovanie priemyselných zariadení využívajúcich palivá, ktoré produkujú veľké množstvo CO₂, aby hľadali riešenia umožňujúce znížiť ich emisie. Okrem toho by takéto rozlišovanie znamenalo nebezpečenstvo zvyšovania emisií, keďže zariadenia využívajúce palivá, ktoré produkujú malé množstvo CO₂, by mohli byť vedené k ich nahrádzaniu palivami produkujúcimi väčšie množstvá CO₂. Všeobecný súd tiež uviedol, že cieľom

¹ Smernica 2003/87/ES Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 2003, o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, s. 32; Mim. vyd. 15/007, s. 631), zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/29/ES z 23. apríla 2009 (Ú. v. EÚ L 140, s. 63).

² Rozhodnutie Komisie 2011/278/EÚ z 27. apríla 2011, ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelovania emisných kvót podľa článku 10a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES, platné v celej Únii (Ú. v. EÚ L 130, s. 1).

³ Referenčné úrovne výrobkov vymedzujú maximálne množstvo emisií, ktoré možno prideliť na jednotku produkcie daného výrobku.

voľby zemného plynu ako paliva produkujúceho menej CO₂ pri určení referenčných úrovní tepla a palív⁴ je zníženie emisií skleníkových plynov.

Všeobecný súd po tretie konštatuje, že napadnuté rozhodnutie primeraným spôsobom zohľadňuje hospodárske a sociálne dôsledky opatrení na zníženie emisií CO₂. Na jednej strane sa príslušné pravidlá fungovania budú zavádzať postupne od roku 2013. Zariadenia produkujúce veľké množstvá CO₂, ako sú zariadenia využívajúce uhlie v Poľsku, ktoré pre svoju výrobu potrebujú veľké množstvo kvót, preto najprv bezodplatne získajú väčšie množstvo kvót na pokrytie svojich potrieb. Na druhej strane normotvorca Únie zaviedol mechanizmus umožňujúci podporu snáh členských štátov vyznačujúcich sa relatívne nižším príjmom na obyvateľa a relatívne intenzívnejším očakávaným rastom na zníženie uhlíkovej náročnosti ich hospodárstiev do roku 2020.

Všeobecný súd nakoniec uvádza, že systém prideľovania emisných kvót bude od roku 2013 vychádzať zo zásady predaja na dražbe. Členské štáty tak budú môcť ponúknuť na dražbe všetky kvóty, ktoré neboli pridelené bezodplatne, aby si zariadenia mohli kúpiť chýbajúce kvóty. Tento systém bude navyše v súlade so zásadou „znečisťovateľ platí“, keďže zariadenia produkujúce najviac CO₂ budú povinné zaplatiť cenu kvót kúpených na dražbe alebo znížiť svoje emisie.

V dôsledku toho Všeobecný súd odmietol tvrdenie Poľska, že napadnuté rozhodnutie bude mať za následok zníženie konkurencieschopnosti podnikov nachádzajúcich sa v členských štátoch, v ktorých je výroba zásadne spojená s uhlím ako palivom. Všeobecný súd v tejto súvislosti spresňuje, že smernica zohľadňuje rozdielnú situáciu medzi rôznymi regiónmi Únie a ponecháva členským štátom určitý priestor umožňujúci prijatie finančných opatrení v prospech odvetví a pododvetví, ktoré sa považujú za výrazne ohrozené únikom uhlíka⁵ z dôvodu nákladov na emisie skleníkových plynov, ako aj stanovenie bezodplatného pridelenia kvót zariadeniam z týchto odvetví a pododvetví.

Za týchto okolností **Všeobecný súd v celom rozsahu zamietol žalobu Poľskej republiky proti Komisii.**

UPOZORNENIE: Odvolanie proti rozhodnutiu Všeobecného súdu obmedzujúce sa len na právne otázky možno podať na Súdny dvor do dvoch mesiacov od jeho doručenia.

UPOZORNENIE: Žalobou o neplatnosť sa možno domáhať zrušenia aktov inštitúcie Únie, ktoré sú v rozpore s právom Únie. Za určitých podmienok môžu členské štáty, európske inštitúcie a jednotlivci podať žalobu o neplatnosť na Súdny dvor alebo na Všeobecný súd. Ak je žaloba dôvodná, akt sa zruší. Dotknutá inštitúcia je povinná vykonať nápravu, pokiaľ ide o prípadnú právnu medzeru, ktorá vznikla v dôsledku zrušeného aktu.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Všeobecný súd.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Fotografie z vyhlásenia rozsudku sú k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106

⁴ Pre výrobné procesy, pre ktoré nebola vymedzená nijaká referenčná úroveň výrobu, existujú rozdielne referenčné úrovne: referenčná úroveň tepla (vyrobené alebo spotrebované teplo) alebo, ak teplo nemožno zmerať, referenčná úroveň palív (energia vložená prostredníctvom použitého paliva).

⁵ Ide o presun činností podnikov z Únie v odvetviach vystavených silnej medzinárodnej konkurencii do tretích štátov, v ktorých sú menej prísne požiadavky v oblasti emisií skleníkových plynov.